

تکتم فدائی ارغوان بافی را از طریق فضای مجازی یاد گرفت و حالا خودش به علاقه‌مندان آموزش می‌دهد

هنرمند شدن خانم مهندس

راه تجربه

سمیرا منشادی دست‌هایش

تند تندرسته‌های پلاستیکی را به هم گره

می‌زند؛ با مهارت و سرعت او سیدی حصیری در حال

شکل گرفتن است. همان‌طور که دست‌هایش مشغول کار

است، به بانوانی که در دفتر توسعه محله خلیج جمع شده‌اند،

نکاتی را یادآوری می‌کند. تکتم فدائی زمانی که سال ۱۴۰۰ بافت

سیدهای حصیری را بدون رفتن به کلاس‌های آموزشی شروع

کرد. تصور نمی‌کرد روزی آن قدر حرفه‌ای شود که برای سایر

بانوان، کلاس آموزشی برگزار کند و او را به عنوان مربی

در محله بشناسند. حالا بعد از گذشت چهار سال،

حصیری بافی به بخشی از زندگی این بانوی هنرمند

محله بهارستان تبدیل شده است.

●● تجربه‌ای که

زندگی‌ام را تغییر داد

تکتم که سی و نه ساله است و مدرک کارشناسی کامپیوتر

دارد در دوران تحصیلی تنها دغدغه‌اش درس خواندن

بود و به انجام کارهای هنری فکر هم نمی‌کرد. او بعد از

پشت سر گذاشتن دانشگاه وارد بازار کار شد؛ کاری اداری که

هیچ ارتباطی با هنر نداشت.

بعد از ازدواج و به دنیا آمدن دو قلوهایش، کار بیرون از خانه

را کنار گذاشت؛ با این حال دوست داشت در جامعه حضور

داشته باشد و به همین دلیل راهی برای این خواسته‌اش

پیدا کرد. تکتم می‌گوید: تدریس زبان در آموزشگاه‌ها را

برای فعالیت انتخاب کردم اما با وجود زمانی که صرف

می‌کردم، درآمد چندانی نداشتم. با آمدن کرونا، تدریس در

آموزشگاه‌ها هم لغو شد.

یک روز آگهی تریکو بافی در مسجد محله‌شان را روی شیشه

یکی از مغازه‌ها دید و به این فکر افتاد برای پرکردن اوقات

فراغت و آموختن یک هنر در کلاس هابیت نام کند؛ تجربه‌ای

که زندگی‌اش را تغییر داد. قبل از شرکت در کلاس، برای آشنایی

با تریکو بافی نمونه‌ها را در اینترنت جست و جو کرد. کارهای

زیبای تریکو بافی با قالب رادید و انگیزه‌اش برای شرکت در

کلاس‌ها بیشتر شد.

این بانوی هنرمند می‌گوید: از بقیه بانوانی که در کلاس

شرکت کرده بودند، اطلاعات بیشتری داشتم؛ چون از قبل

اطلاعاتی از فضای مجازی کسب کرده بودم و می‌دانستم

قرار است چه چیزی آموزش ببینم. بعد از تمام شدن ۱۰ جلسه

آموزشی، کلیپ‌هایی را از فضای مجازی بارگذاری کرده و با

دیدن آن‌ها عیب کارهایم را برطرف کردم. حتی دوره‌های

آموزش مجازی خریدم و از این طریق هنرم را ارتقا دادم.

●● جدی شدن کار آموزش

عصر، عصر کسب و کار مجازی است. تکتم هم برای

فروش و آموزش، در فضای مجازی کانال دارد.

او درباره ورودش به این فضا می‌گوید: همیشه

کلیپ‌های آموزشی را نگاه می‌کردم. تصورم این

بود کارهایم باید خیلی جذاب و خاص باشد

تا بتوانم آن‌ها را منتشر کنم، اما تشویق‌های

دخترم باعث شد صفحه‌ای مجازی راه‌اندازی

کنم. اولین اعضای کانالم، همسرم، خواهرم و

دوستانم بودند.

به مرور کار کانالش رونق گرفت و اعضای بیشتری

جذب شدند. از این طریق هم سفارش گرفت و

هم دوره‌های آموزشی برگزار کرد. از طریق فضای

مجازی با دفتر تسهیلگری محله خلیج آشنا شد و به

پیشنهاد این دفتر، برای بانوان دوره‌های ورکشاپ

برگزار کرد. علاوه بر این کلی سفارش هم به او داده شد. او

حتی از شهرستان‌های مختلف سفارش گرفت.

این بانوی هنرمند ادامه می‌دهد: وقتی مدیر کارخانه‌ای که

نخ پلاستیکی از آن می‌خرم، نمونه کارهایم را دید، پیشنهاد

کرد پکیج‌های آموزشی برایشان آماده کنم. حالا حدود یک

سال است که دوره‌های آموزشی ضبط می‌کنم و آن‌ها در

سایتشان بارگذاری می‌کنند. علاوه بر این، به درخواست

برخی مساجد در محلات مختلف دوره‌های آموزشی

برگزار می‌کنم.

●● یادگاری‌هایی از اشتباهاتم

دست بافته‌های تریکو بافی‌اش را اطرافیان و دوستانش

از او خریدند. قبول سفارش برای او دوفایده مهم داشت که

تکتم این‌طور توضیح می‌دهد: اول اینکه اعتماد به نفسم

بالا رفت و دوم اینکه متوجه شدم می‌توانم در خانه بمانم

و در کنار رسیدگی به بچه‌ها، منبع درآمدی داشته باشم.

او درباره تجربه کارهایی که انجام داده است، می‌گوید: کار

تریکو بافی را از اوایل سال ۱۳۹۹ شروع کردم. در دوران کرونا

و قرنطینه، از فضای مجازی، کارها را دنبال می‌کردم. با

هنرهای زیادی از جمله ارغوان بافی که همان سید بافی

پلاستیکی است، آشنا شدم؛ هنر زیبایی که آن زمان هنوز

ناشناخته‌تر بود.

برای شروع کار باید نخ پلاستیکی مناسب پیدا می‌کرد. با

جست و جو متوجه شد دو کارخانه این نخ‌ها را تولید می‌کنند،

اما فروش آن‌ها عمده بود. مدتی بعد، این بانوی هنرمند

دوباره پیگیر شد تا اینکه کارخانه‌ای پیدا کرد که

فروش جزئی هم داشتند.

تکتم توضیح می‌دهد: به طور جدی کارم را از

چهار سال پیش شروع کردم. حدود ۳۰۰ هزار تومان

هزینه برای خرید نخ سید بافی دادم و ۵۰۰ هزار

تومان برای دوره‌های مجازی، هزینه کردم. گاهی

اشتباه می‌بافتم و کارم خوب پیش نمی‌رفت،

اما مایوس نمی‌شدم. کارهایی را که اشتباه

بافته‌ام، به عنوان یادگاری نگه داشتم‌ام چون

هر کد امشان تلاش‌هایم را به خاطر می‌آورند.

●● چالش‌های دنیای کار

هر آنچه را از ارغوان بافی، تریکو بافی و دیگر هنرهای

است، با آموزش مجازی آموخته و همین موضوع برایش

چالش بزرگی بوده است. اما چالش مهم‌تر، گرفتن مدرک

از فنی و حرفه‌ای است. تکتم کارهایش را نشانم می‌دهد و

می‌گوید: هنر دست است. فنی و حرفه‌ای

می‌گوید ارغوان بافی با ساقه

درخت ارغوان جزو کارهای

سنتی است، اما کار ماصنعتی

است، چون از پلاستیک

استفاده می‌شود. برای

این هنر هم آن‌ها مدرک

نمی‌دهند. با این حال

ناامید نشده‌ام و به

دنبال راهی هستم تا

هنرم را ثبت کنم و بتوانم

مدرک بگیرم.

●● کار تازه و بازار خوب فروش

زهره رجبی به همراه سه نفر از دوستان مسجدی‌اش در این دوره

شرکت کرده است. آواز آموزش جدیدی که دیده خوشحال است؛

چون کار تازه‌ای است و بازار فروش خوبی دارد. دست بافته‌شان

را که می‌تواند به عنوان جای‌شانه و برس استفاده شود، نگاه

می‌کنند و می‌گوید: کمی انگشت‌هایم درد می‌کند، چون تازه شروع کرده‌ام. کارم هم ایراد دارد، اما تکتم خانم تشویق‌م کرد و گفت برای بار اول تکنیک را خوب اجرا کرده‌ام. هر وقت به آثار ارغوان بافی نگاه می‌کردم با خودم می‌گفتم این سید‌ها چطور بافته می‌شوند. امروز با این آموزش، بیشتر از گذشته برای هنر دست احترام قائلم.